

faae mange saadanne Selskaber stiftede paa den Maade, naar det kunde være Veien. Nei, lad os dog faae den Nytte af disse Genvendelser, at vi sige: Vel, vi tage Opgaven op ved Siden af, men I fortsætte Iaa Opgaven med Skolestibet; i Aar skulle I faae Hjælp, men det er maatte sidste Gang. Forsæt I Eders Bei til at opdrage Sømand paa Skolestibet, saa vil Staten fortsætte ad en anden Bei, ad en mere praktisk Bei, og saa kunne vi forsøge, hvilken Bei der finder stærkest Tilslutning. Vi læse i Beretningen, at der fra visse Aalter slet ingen Udsagninger ere komne. Hvorfor? Fordi de i disse Aalter forstaa sig paa Sømandsvesenet og foretrække at faae deres Dreng anbragte i en virkelig praktisk og nyttig Tjeneste til Uddannelse i den Gjerning, de have valgt, i Stedet for i en Kunstanstalt.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Det ærede Medlem taler med en saadan Udenstab om denne Sag, at man skulde tro, det var hans Barn, han kjæmpede for; men jeg tror, at det ærede Medlems Fantasi i den Retning var lidt for voldsom. Jeg har ikke talt et eneste Ord om, at vor brave Skibsførerstand, eller Sømandsstand skulde være en usædelig forkastelig Stand, saa at han behøvede at forsvare den, og stille den op i Sammenligning med andre Samfundsklasser o. s. v. Alt dette er lutter Fantasi, som det ærede Medlem i sin Barme opstiller for at negte det stakkels Skolestib at faae de 10,000 Kr. og derved hindre det fra at komme ud. Det er altsammen fremkommet, uden at et eneste Medlem har talt derom. Jeg har sagt den ganske almindelige Sandhed, at Statskassen ikke bør give Penge ud, for at unge Mennesker kunne komme i Lære eller under Opdragelse, uden at den har nogen Garanti, nogen Sikkerhed for, at den Opdragelse, de unge Mennesker faae, er moralisk og faglig forsvarelig. Det gjøre vi paa alle mulige andre Omraader, og vi gjøre derved Sømandene hverken slettere eller bedre end andre Mennesker i Danmark. Vi tro, at Staten maa lige saa godt forlange Kontrol lige over for Sømandsstanden, som naar den giver Penge ud til Skoler, Høstskoler, Navigationskoler eller Landbrugsskoler. Jeg tror ikke, at den ene Stand er hverken slettere eller bedre end den anden. Det er den almindelige funde fornuftige Praxis, der følges. Det vilde jo være noget ganske Uensaaende, om vi gav Pengene til en Del Dreng, for at de kunde tage Umklæbning hist og her, uden at vi vidste, om de lære Noget, eller, hvad de lære, og

om de bleve ordentlig behandlede. I Morgen kunde ellers Skomagerdrengene komme og sige, om de ikke maatte faae Penge til at lære Et og Andet eller andre unge Mennesker kunde komme og sige, at de vilde lære paa en eller anden Herregaard eller hos en Jorpagter paa en Herregaard eller i en anden praktisk Virksomhed. Men Sligt kunne vi ikke gaa ind paa, vi maa vide, hvad Pengene blive brugte til, og jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil se lidt mere roligt paa Sagen, end han gjør, vil han erkjende, at det Forslag han har stillet, er i Strid med, hvad der ellers er stillet op paa Finantsloven, at det vilde være saa godt som umuligt at vedtage det, og at det vilde føre til urimelig Konsekvenser, hvis vi bortkastede Statens Midler paa den ansvarsløseste Maade. Jeg skal ikke opholde mig længere herved. Hvis jeg havde troet, at det ærede Medlem havde villet kjæmpe med en saadan Barme for at hindre Skibet i at komme ud, skulde jeg have fattet mig endnu kortere første Gang. Jeg har blot villet udtale, hvad der var nødvendigt for at begrunde et Endringsforslag, som er i fuldkommen Overensstemmelse med de Principer, som altid ere fulgte og forhaabentlig altid ville blive fulgte her i Folkethinget.

Berg: Den ærede Ordfører kan læse i sit første Foredrag, hvilket Skudsmaal han har givet Sømandsstanden som Lærere for vordende Sømand og saa dermed sammenligne mine Udtalelser derom; han vil da finde ud, at mit Svar var fuldt berettiget. Jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem veed, at Skolestibet „Georg Stage“ vil blive forhindret fra at komme ud, hvis Folkethinget ikke giver de 10,000 Kr. Af de Generalforsamlinger, som Dampskibsselskaberne og Rederierne pleie at holde i Marts Maaned, ere forholdsvis kun faa afholdte. Selvfølgelig staar det saaledes, at den Forpligtelse, som de fra 1882 have til dette Selskab, som de selv have dannet, vil gjøre sig gjældende med Hensyn til at fremskaffe de nødvendige Penge, men naar de have det saaledes, at de blot behøve at banke paa Folkethingets Dør, for at det skal træde i de høie Direktørers Sted med de milde Gaber, saa er det ganske naturligt, at man bliver ved at sige: Skibet er forhindret fra at komme ud, naar Pengene ikke bevilges. Men selv om de savne Noget, saa gjentager jeg: Er det virkelig ubemidlede Dreng, kunne de faae indtil 8,000 Kr. efter mit Forslag til dette Skib, men naar de ogsaa ville have Pengene til velhavende Dreng, saa finder jeg ikke noget Steds paa Finants-